

FOAIA POPORULUI

Preful abonamentului:

Pe un an . . . . . 4 coroane.
Pe o jumătate de an . . . . . 2 coroane.
Pentru România 10 lei anual.
Abonamentele se fac la „Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Apare în fiecare Duminecă

INSERATE

se primesc în biroul administrației (strada Poplăcii nr. 15).
Un șir garmond prima dată 14 bani, a doua-oraă 12 bani, a treia-oraă 10 bani: și timbru de 60 bani.

Înfintarea bibliotecilor populare.

»Ai carte — ai parte!» Așa ne spune o vorbă bătrână și înțeleaptă și multă dreptate și mare înțeles are vorba aceasta.

Ca să ne încredințăm că așa este, nu e de lipsă să înșirăm pilde de prin cărți — e destul dacă luăm în seamă starea lucrurilor din satele noastre. Doar în tot satul sunt 2—3 cărțurari, oameni, cari prin cetit și prin scris multe cunoștințe bune și folositoare și-au agonisit. Și acum de câte-ori lipsă au de vre-o îndrumare, de vre-o lămurire, nu trebuie să alerge cine știe pe la câți scriitorasi, — să apucă și singuri își caută și își rînduiesc ce au trebuință.

Ei își rînduiesc singuri lucrurile lor — pe când ceilalți, necetind cărți bune și folositoare — nu știu să-și rînduiescă nici cele mai mici lucruri.

Cei care nu cetesc cărți și nu se adapă din isvorul învățăturilor scrise nu cunosc trecutul neamului nostru, nu cunosc vitejiile și gloria cu care ni-au încununat fruntea eroii noștri, nu cunosc frământările poporului nostru, nu știu ce se petrece în țeară și în lume în zilele noastre și așa nu pot să dea cu soteala cum stăm azi și ce-om ajunge în vremile de apoi.

Nu cunosc apoi mulțimea de sfaturi și învățături ce le împart, ca un părinte bun și cuminte, cărțile cele multe ce s'au scris și se vor scrie încă.

Nu cunosc apoi rînduiala lumii, nu știu cum să lucre și cum să se poarte — ca mai bine să trăească; sufletul lor

nici-odată nu se poate veseli și nu se poate încălzi la căldura și lumina ce isvorește din cărți. Ei și acum trăesc în întunec, trăesc după-cum îi iartă și le poruncesc alții să trăească.

Ei bine, fraților! Așa nu mai merge, Așa nici-odată nu vom ajunge la creangă verde. Trebuie să ne așternem pe muncă, trebuie să căutăm să eșim din întunecul în care ne-am născut.

Dacă școala din sat dă copiilor voștri primele raze de lumină, dacă-i învață la cele bune și le arată calea cea dreaptă — ar fi o mare rușine, ca voi, oameni mari, oameni ajunși să vă chivernisiți, ajunși să fiți capi și crescători ai familiilor voastre, — tocmai voi să nu căutați cărarea pe care să mergeți cătră înaintare. Ar fi rușine mai ales pentru-că sunt atâtea cărări și e atât de ușor să apuci mersul pe ele.

În starea în care ne aflăm noi azi, cea dintâiu și cea mai potrivită cărare este aceea, pe care învățăm și căpătăm îndemnul să ne alcătuim în sate *bibliotecile populare*.

Despre bunătatea și foloasele bibliotecilor am vorbit de multe-ori, — mai de curând acum în ultimii doi numeri ai »Foi Poporului».

V'am spus și de altă-dată multe pilde și v'am istorisit cât bine isvorește din bibliotecile populare.

Acum de data asta publicăm la alt loc al foi noastre o scrisoare a dlui inv. G. Maican, prin care spune cum d-sa a alcătuit o bibliotecă în satul unde se află ca învățător.

Indemnăm din adins pe fruntașii și mai ales pe învățătorii noștri să făp-

tuiască întocmii după pilda dată de dl învățător Maican.

Ca să fie sfatul pe înțelesul tuturor, noi vom spune în curând pe larg că ce trebuie făcut, ca să alcătuim o bibliotecă. Vom spune anume cum au să fie statutele, cum să trimit la întărire și apoi cum se conduce peste tot o bibliotecă populară.

Visita Împăratului nostru la Berlin. După-cum e hotărît în cercurile înalte ale curții domnitoare și după-cum vestesc foile cele mari, M. Sa Francisc Iosif I. la începutul lunii viitoare va face vizită împăratului Wilhelm II. la Berlin. Visitei acesteia i-se dă foarte mare însemnătate din partea lumii politice. Se zice chiar, că din prilejul acestei vizite se vor pune la cale niște înțelegeri cu privire la ținuta ce vor ave s'o aibă cele două mari împărății (Austro-Ungaria și Germania) față cu întâmplările cari ar pute să se ivească în anumite părți ale Europei.

M. Sa Francisc Iosif I. nu a fost la Berlin de unsprezece ani. La 11 August 1889 a fost de cea din urmă-dată la Berlin. Cu toate acestea, de atunci s'a mai întâlnit cu împăratul Wilhelm de mai multe-ori. Așa de pildă: în 17 Septembrie 1890 la Rohnstock în Silezia-prusiană, în 29 Martie 1894 la Abazia, la manevrele oștirilor noastre, apoi când cu vizita împăratului Wilhelm la Budapesta în 1896 și de cea din urmă-dată în 17 Septembrie 1898 în Viena la înmormântarea M. Sale Împărătesei Elisabeta; ucisă în Geneva de cătră anarhistul Lucheni.

FOITA.

Ângerul morții.

În cărțile sfinte ale Egiptului este o poveste, pe care Ovreeii cei vechi au cetit-o și și-au însemnat-o în cărțile neamului lor.

Regele Solomon, înțeleptul, avea un sfetnic bătrân, întrecut cu virsta. Într-o zi, când sta Solomon de vorbă cu ângerul morții, într'un iatac al palatului, a intrat fără de veste sfetnicul în odaie. Când l-a văzut ângerul morții, s'a uitat lung la el, s'a uitat cu mirare, a dat din cap și s'a făcut nevăzut. Sfetnicul s'a spăriat și-a zis cătră Solomon: »Rege! Mi-e dragă viața și n'aș vrea să mor. N'ai văzut cum s'a uitat cu mirare la mine ângerul morții? El se miră că eu sunt așa de bătrân și tot mai trăesc. O să se întoarcă să mă ia!»

Solomon a ris, dar sfetnicul a căzut în genunchi. »Mărite rege! Eu te-am slugit cu credință optzeci de ani, și nu

te-am rugat de nimic! Te rog acum, fă-mi un bine! Lasă-mă să aleg dintre caii tăi din grajd pe cel mai iute și mai alergător, ca să fug de aci. Să fug departe, departe, ca să nu mă afle ângerul morții când o veni să mă ducă».

Și-a zis Solomon: »Alege-ți calul, după plac. Dar eu gândesc, că ori-unde vei fugi, tot nu vei scăpa de moarte!»

Pe cel mai iute cal, dintre, câți îi avea regele, sfetnicul a plecat din oraș și-a fugit spre pustie. Era dimineață când a plecat. A trecut peste dealuri și văi, peste riuri și câmpii, și la ameazi era la marginea pustiului cel fără de hotare. Și ardea soarele ca un cupțor aprins prin pustiul, și sfetnicul fugea înainte. Nu era pom cu umbră, nu era isvor cu apă, nu era om, nu era pe acolo urmă de vietate prin năsip, nici pasere prin aer. Numai cer și pământ, și sfetnicul fugea înainte. În urmă, spre seară, el a găsit o stâncă în mijlocul pustiului și a stat acolo să se odihnească. Atâta drum făcuse, încât părea că a ajuns la marginea pământului. Și nu s'auzia nici un sunet în aer, căci poate de când era pustiul nimeni nu mai um-

blase pe acolo. Și era singur el cu calul.

Și stând așa sub stâncă, el și-a ridicat ochii în sus și-a incremenit. Pe creștetul stâncei stătea ângerul morții în haine albe și cu aripile întinse. Și era mirat și ângerul și par-că nu-i venia să creadă că vede pe sfetnic acolo.

Tremurând, în luptă cu moartea, zise sfetnicul: »Spune-mi, ângere, spune-mi de ce te-ai uitat la mine cu mirare astă-dimineță? De ce te uiți și acum mirat, tu ângere, spune-mi!»

»Minunate sunt căile Domnului», răspuse ângerul. »Dumnezeu mi-a spus astă-dimineță, să te aștept pe tine aci pe vremea asta. Și când te-am văzut astă-dimineță la palat, m'am mirat de porunca Domnului. Te-am văzut așa de bătrân și de slab, și știam că drumul până aici e așa de departe, încât nu știam cum va fi cu puțință ca tu să fii aici pe vremea asta! Și mă mir și acum, că ești aici!»

Și zise sfetnicul murind: »Dacă rămâneam acasă, de giaba m'ai fi

PENTRU IANCU. „Tribuna“ spune, că în primele zile după sărbătorile Paștilor se va ține o mare adunare în București pentru a protesta contra insultărilor aduse memoriei lui Avram Iancu și contra condamnării celor trei studenți, cari au depus o coroană pe mormântul lui Avram Iancu.

Alegeri dietale. Foile din Budapesta vorbesc mult despre apropiate alegeri de deputați la dietă. După-cum se vorbește, alegerile ar avea să se facă la toamnă, — poate prin Septembrie. Că este ceva în lucru, dovedește și împrejurarea, că s'a dat ordin tuturor comitatelor, ca să compună cât de curând statutul despre cheltuelile admise la alegeri (cărăușie, ș. a.)

Bulgaria regat. De câteva zile se vorbește ca despre lucru sigur, că principele Ferdinand al Bulgariei se va căsători cu o verișoară a Țarului Nicolae II., cu mare-ducesa Elena, fiica mare-ducelui Vladimir. Mireasa e de 18 ani, ear' principele Ferdinand de 39 ani, văduv cu patru copii. Cum însă verișoara celui mai puternic domnitor din lume nu bucuros ar pute fi soția unui principe a cărui țeară stă în raporturi de atîrnare față cu Turcia, lumea politică dă cu socoteala, că împreună cu această căsătorie se vor face mari schimbări în Balcani. Principele Ferdinand — cu învoirea Țarului — va declara Bulgaria regat de sine stătător, fără să mai atîrne de Turcia, și se va încorona rege. Prețul acestei măririi va avea să fie însă trecerea principelui la legea ortodoxă, în care e botezat și fiul seu Boris, moștenitorul tronului. Toate acestea însă până acum sînt numai combinațiuni; sigur nu se știe încă nimic; pentru-că astfel de evenimente mari se fac cam pe neașteptate pentru lumea mare.

DIN LUME.

Răsboiul din Africa.

Judecând după întimplările mai proaspete de pe câmpul de răsboiu al Burilor, cari cu atîta vitejie și jertfire de sine își apără patria și libertatea contra Englezilor, — se pare că noro-

cul s'a întors eară pe partea lor. Adecă vorba vine așa, pentru-că norocul încă e ca și ori-ce lucru din lume; dacă nu umbli să-l câștigi, și mai ales dacă nu ești harnic să lupți pentru câștigarea lui, el de voe bună nu vine să 'ți-se pună în poală. Burii din Africa se vede însă din toate faptele lor, că sînt oameni harnici și știu cum să lupte pentru-ca să-l aibă.

După capitularea generalului Cronje, care cu 3 până 'n 4 mii de ostași a ținut piept cu 50 mii de oameni ai dușmanului timp de aproape două săptămâni, și mai ales după moartea comandantului suprem Joubert se părea că nu vor mai pute să se țină mult și-i va ajunge totuși soarta popoarelor mici, atacate de uriași de popoare cum este împărăția engleză. Dar' Burii n'au des-nădăduit. În locul comandantului Joubert a fost pus în fruntea oștirilor un alt general mare și înțelept: generalul Botha, ear' Burii au desvoltat încă și mai mare sîrguință întru apărarea patriei lor, așa că acum earăși ei sînt deasupra. Nu numai au bătut în câteva ciocniri mai mici trupele engleze și au făcut prizoneri mulțime de ostași, ci prin tactica lor de răsboire au impedit chiar de tot înaintarea lui Roberts cu grosul armatei engleze.

O altă învingere, despre care vestesc telegrame din 10 Aprilie st. n. este luarea orașului Mafeking. Burii îl țineau impresurat mai de mult timp, dar' trupele engleze încă se țineau bine. În 1 Aprilie se dase în apropiere de Ramatlabo o luptă crâncenă între Buri și generalul Plumer, care înainta să despresureze Mafeking-ul. Englezii au perdut lupta, căzînd în prisoare la Buri chiar și trei căpitani și doi majori. După aceea Burii au început a bate orașul cu atîta înverșunare, cum dela impresurarea lui nu o făcuseră nici-odată; îl atacaseră deodată din două părți și nu s'au lăsat de luptă până-ce nu 'l-au silit să se dea învins. Prin aceasta Burii au câștigat foarte mult, căci trupele cari erau legate să țină impresurarea, acum pot pleca să se alătore la grosul armatei de sub comanda lui Botha, care — precum se dă cu socoteala — în cîrînd va sta față 'n față cu Roberts, la luptă mare, dela al cărei rezultat poate că va atîrna soarta Burilor. Aceasta o prevăd și căpeteniile lor și de aceea se silesc să concentreze sub comanda lui Botha oaste cât mai puternică și totodată să impedece pe Roberts a-și aduna în jurul seu despărțimintele de armată împrăștiate prin multe părți ale câmpului de răsboiu. În scopul acesta au și isbutit deja să încunjure trupele

generalului Brabant la Wepener și să-i taie ori-ce legătură cu grosul armatei engleze. Garnisoana din Rouxville numai cu fuga a scăpat de impresurare, ear' generalul Gatacre a fost silit să se retragă la mează-noapte și nu a putut împedeca prinderea garnisoanei din Reddersburg.

Astfel stau acum lucrurile pe câmpul de răsboiu; Burii sînt eară ei deasupra și oștirile engleze se află strîmtoare rîu. Ce va aduce soarta pentru unii și pentru alții în luptele mari, ce de acum încolo se pare că se vor întîmpla, atîrnă dela înțelepciunea conducătorilor și dela vitejia ostașilor.

SCRISORI.

Din Seliște.

Ultima prelegere economică.

— 8 Aprilie n.

Tot veste bună. Prelegerea ultimă ținută Sâmbătă, în 25 l. c. a avut, ca și toate celelalte, un rezultat deplin satisfăcător. Spațioasa „sală festivă“ a școlii primare a fost îndesuită de public. Jurul a fost de astă-dată mai bineșor reprezentat. Spre laudă amintesc special participarea fruntașilor din comuna Topârcea.

Subiectul acestei prelegeri a fost: „Despre testamente și donațiuni“.

Dl prelegător Ioan de Preda a vorbit pe larg despre însemnătatea și condițiunile ce trebuiesc să întrunească testamentele și actele de donațiuni spre a nu fi ele nimicite de cătră forurile judiciare, prin cari, pentru a se ridica la valoare de drept, trebuiesc să treacă. A arătat deosebirile între deosebitele soiuri de testamente și donațiuni. A spus drepturile și datorințele fiecărui factor al acestor documente.

Pe urmă a dat cu cea mai mare bunăvoință diferite explicații și deslușiri cerute de cătră mai mulți domni participanți.

Numerosul public a urmărit și a ascultat cu atențiune încordată instructiva prelegere. Cu siguranță se poate susține, că toți cei prezenți ne-am depărtat și dela această prelegere îmbogății cu noue și folositoare cunoștințe.

La sfîrșitul prelegerii, dl prelegător a fost cu entusiasm aplaudat.

Spiridon.

șteptat aici! Eu singur am alergat la moarte... Minunate și nepetrunse de oameni sînt căile tale, Doamne!

G. Coșbuc.

Poesii populare.

Din ținutul Ibașfalăului.

Culese de Teodor Libeg, pedagog curs. I.

Mă miram ce mi drag mie
Două mere și-o gutăie
Și bădița cel dintăie,
Mă miram ce mi drag tare
Fir verde de iarbă mare
Bădița cu casa-'n cale.

Când mă iubiam bade cu tine
Soarele 'ncălzea mai bine,
Erau calde rîurile
Erau blânde vînturile;
Da noi de când ne-am urt
Rîurile s'au rîcit,
Vînturile s'au pornit,
Nori negri s'au slobozit,

Soarele 'l-au outropit,
Și luna de jumătate,
Stelele-au picat o parte.

Draga mea floare de munte
Eu ca tine nu vîd multe,
Nici în față, nici în dos,
Nici la port așa frumos.

Floriceică de pe rît
Tu tare te-ai vestejit,
Cum să nu mă vestejesc
De traiu care-'l trăesc,
Că câte flori p'angă mine
Nice una nu-'mi vrea bine,
Câte-'s împrejurul meu
Toate-bine 'mi voesc rîu,
Și care-'s mai pe departe
Toate-bine 'mi roagă moarte.

Ciobănel din ciobănie
Unde-ai fost în ciobănie
De pe fața ta poți scrie
Ca pe-o coală de hîrtie?
Tu mă-'ntrebi și eu 'ți-oi spune

Că mult umblă omu-'n lume,
Și eu Doamne 'mi-am umblat
Cu oile prin Banat,
Și m'a nins și m'a plouat
Și noaptea m'au rourat
Și fața 'mi-s'a spălat.

Bade de uritul tîu
M'aș face trestie-'n tîu,
Fă-te mândră ce ti-i face
Că și eu atunci m'oi face
Un bouț mândru de baltă
Și-oi mânca trestia toată,
Ba te-oi mânca și pe tine
Și tot nu-'i scăpa de mine.
Bade de a ta dulceță
M'aș face floare-'nfînaț!
Fă-te mândră ce ti-i face
Că și eu atunci m'oi face,
Un voinic cu coasă-'n spate
Și-oi cosi florile toate,
Ba te-oi cosi și pe tine
Și tot nu-'i scăpa de mine.

Cum trebuie să porceadă conducătorii poporului la înființarea de biblioteci.

În câte comune nu auzim zi de zi înființându-se biblioteci?...

...Ei! dar' câte mai sînt înapoi?...
N'a fi sosit oare timpul, ca peste tot locul cei chemați să se apuce de lucru?...

Luai pildă, dragi conducători ai poporului român, dela cei-ce din puteri șilese a înființa biblioteci din cari poporul să se poată adăpa cu cunoștințele de lipsă vieții sale.

Nu credeți că dacă unii ați ajuns în mijlocul la astfel de oameni cari nu vor acum a pricepe și aș-i bate capul cu astfel de lucruri, nu i-ați pute aduce la cale!

Vă înșelați amar!

Devisa voastră, dragi conducători, care pururea să vă fie în minte, este:

»Înainte dară frați eroi,
Căci tot Românul e cu voi«.

Și credeți-mi că cuvintele devisei voastre au tot dreptul...

La un agru lăsat gol și înțelenit trebuie să pleci de acasă cu unelte bune, ca să poți lucra. Vei pute oare face spor în asemenea agru mergînd numai cu mâinile în buzunar?

Vedeți!... Poporul nostru în multe locuri încă trebuie privit ca un asemenea agru înțelenit... Și conducătorii lui încă în rolul lor de eroi au a merge pregătiți cu unelte necesare spre a-l deștepteni. Numai avînd arma în mână va câștiga inima tuturor. Vorba goală puțin spor face...

Și arma ce trebuie să o ai în mână. drag conducător, este bibliotecă, voind a deștepta și lumina poporul, ogorul înțelenit.

Ei! dar' tocmai bibliotecă este despre care dacă vorbești nu te bagă nimeni în seamă, ci zic: »Cum a trăit moșu și tata, voi trăi și eu«. Și »ce folos de atîta carte, că nu o să ne facem fișpani«...

Alcun stă lucrul, dragi conducători!

Câte greutate! Câte date-l copleșesc azi pe bietul popor!...

N'avem deci cuvînt a-l învinovăți, dacă cuvintele conducătorilor ce-l îndeamnă la ajutor pentru înființarea de biblioteci nu le ia în seamă. El nu o face aceasta din reavoință, ci că mintea lui e ocupată neîntrerupt cu necazurile vieții, cari îl îngrozesc și numai la auzul de a da bani eară.

Trebuie însă, ca precum la agrul înțelenit mergem a-l lucra pregătiți cu uneltele necesare, așa și poporul nostru să-i stăm la îndemână cu bibliotecă cât decît formată gata, voind a-l îndemna la înaintare.

În felul acesta poporul în cel mai scurt timp va pricepe folosul ce i-l aducem și nesilit atunci se va grăbi însuși a sprigini înaintarea lui.

Întrebarea este acum, că pe ce cale am pute ajunge noi mai ușor la înființarea de biblioteci și în comunele unde, precum am zis, poporul e încă asemenea unui agru înțelenit?

Soarta a voit, ca și eu să pic ca învățător în o asemenea comună. Vorbele mi-au fost în pustiu, ori-cît de atrăgătoare au fost ele. Mă întorsei în școală vorbind mititeilor la înțelesul lor despre bibliotecă. Toți fură de părerea mea. Îi obligasem cu câte un crucer lunar. Lucrul acesta n'a mers mult, căci părinții înfruntînd pe copii, acestia nu mă mai pot ajuta. Sistînd acest mijloc, adunasem suma de 2 fl. 33 cr.

Ce să fac acum?... aduc de:
un fl. 200 caiete caligr., câștig — fl. 80 cr.
32 cr. 100 stile de peatră > — > 68 >
45 cr. 1 gross (144) penițe > — > 99 >
56 cr. 200 coale hîrtie > 1 > 44 >

Câștig 3 fl. 91 cr.
Capital 2 > 33 >

La un loc 6 fl. 24 cr.

Aduc acum tot felul de material de scris: caiete, ceruse, stile, tocure, penițe, hîrtie, cretă, negreală (praf de negreală cutia 15—20 cr., care amestecat simplu cu apă caldă dă peste 1 litră cerneală bună de scris) ș. a.

În curînd banii au crescut atît, încît am început a aduce și cărți școlare, avînd de fiecare 5 cr. rabat.

Azi copiii dau și 2—3 cr. lunar afară de cei pe cari își cumpără recușite, și părinții tot nu-i mai înfruntă. Adecă am adus niște chipuri, în cari din tot crucerul se fac zece. Am adus și niște iconițe cu sfinți, frumoase și foarte ieftine, asemenea am coale de hîrtie colorată, crestată ș. a. Toate acestea le cumpără copiii pe întrecute și aduc un venit frumos fondului bibliotecii... Cu un cuvînt am ajuns a susține o adevărată »librărie școlară«. Jidanul se uită cam cu ochi rîi la această porneală a noastră... N'am ce-i face... Înghită noduri!..

N'ai mai vedea un mititel, Doamne ferește, cumpărînd ceva dela Jidan. Pe unul ca acela îl iau în rîs conșcolarii lui. Toate ale »librăriei« le țin în școală. Și ca să nu fiu eu ocupat, perzîndu-mi timpul cu vînzarea, am pus pe cel mai deștept copil să vîndă cui ce-i trebuie pînă întru eu în școală.

De multe-ori dîndu-le elevilor vr'o lucrare scripturistică și neavînd careva ceva la îndemână, îndată își cumpără și se apucă de lucru. Ear' crucerul de nu-l are, îl dă mîne-poimîne. Apoi cînd se începe școala, fiecare copil își primește cartea de lipsă, ear' prețul ei dimpreună cu procentul de 5 cr. îl plătește precum pot părinții să le dea bani, totdeodată sau în rate.

Oare nu e aceasta, pe lângă că se dedau copiii de mici a nu mai da bani în punga străinului, și o ușurare progresării învățămîntului?...

Și acum al patrulea an numai de cînd am început acest lucru pentru înființarea bibliotecii, starea fondului ei este:

a) bani gata în librăria școlară	25 fl. 75 cr.
b) cărți cumpărate din fondul propriu	5 > 50 >
c) cărți donate de mine, ca fundator, în preț	17 > 27 >
d) cărți donate de alți binevoitori	7 > 65 >
Suma:	56 fl. 17 cr.

Cu ocaziunea ținerei sinodului parochial în anul acesta (12 Apr.) li-s'a făcut tuturor cunoscut starea bibliotecii,

Din Frăua.

Culese de Isidor Dop.

Spune-mi mie pui de cuc
Răgutele cînd se duc?
Răgutele se duc toamna
Cînd le e mai dragă lumea.

De m'aș duce cît de mult
Pe badea nu pot să-l uit,
De m'aș duce cît de tare
De badea nu-mi fac uitare.

'Mi-a dat badea ș'un inel
Numai să mă țin cu el,
'Mi-a dat badea și-o verigă
Numai să-i fiu ibovnică.
Ibovnică badeo Doamne
Că te poartă mort de foame.

Câte flori pe iaz în sus
Toate cu mîndra le-am pus,
Câte-am pus pînă la prînz
Toate bine mi-s'au prins.

Câte-am pus pînă la cină
S'au uscat din rădăcină.
Câte-am pus pînă 'ndeseară
Parc'a fost mîna de ceară.

Azi îi Luni și mîne-i Marți
Poimîne-i tîrg la Galați
Tot de crai și de împărați.
Eară craiul al mai mare
Duminecă nuntă are.
Luni și Marti se tot nuntea
Mercuri carte nimerea,
Carte dela 'mpărăție
Să plece la cătănie.

Nice mult nu cătănea
Carte-acasă trimetea:
— Maico, măicușica mea
Să grijesti nevăstuța,
Să-i dai lapte cu colac,
Ca de noi să-i fie drag,
Colăcel cu lapte dulce
Dela noi nu s'ar mai duce.
Nice mult nu cătănea
Ioan acasă venia
Și din graiu așa grăia:

— Maico, măicușica mea
Unde mi nevăstuța?
— Dragul maicii, mă Ioane
Astăzi îi anu 'ncheiat
De cînd 'ți-o a îngropat,
La stuchină la fereastă
De ne intră jalea 'n casă.
Ear' Ioan din graiu grăia:
— Maico, măicușica mea,
Hai de arată mormîntu
Să-mi mai stîmpăr sufletu.
— Dragul maicii, mă Ioane,
O, ploaie mare mi-a plouat
Mormîntu s'o așezat,
Ș'un vînt mare mi-a bătut
Mormîntu s'o risipit.
Ioan afară eșia
Ș'un glas dulce auzia
Și în casă că-mi intra
Și din graiu așa grăia:
— Maico, măicușica mea
În temniță peste vale
Cine cîntă-așa de jale?
Maică-sa din graiu grăia:

ca să vadă fiecare ce a făcut dascălul cu creșterii copiilor lor.

La auzul acestora toți s'au minunat! Vorbele mele acum au cu totul alt efect, — fiindcă arma 'mi-e a mână de a-i lumina.

Și acum lucrurile merg și mai spre bine. Căci la îndemnul de a ne aduna Dumineca în școală să învățăm legile și alte lucruri economice folositoare, în schimbul cărora nu e nimenea silit a da nimic ajutor, ei 'mi-au răspuns: »Venim, dle învățător, și avem să dăm și bani numai să ne ajute D zeu a înainta precum ne spui d-ta«.

Ne-am adunat până acum în vre-o 4—5 Dumineci — și este de nedescris bucuria tuturor. Să miră cu toții zicând: da ce meșteri mari mai sunt aceia cari fac cărțile, — cum le știu ei de bine potrivit toate. Ei vorbesc despre lucrurile noastre, ca-și-când ei ar lucra ca noi.

Și azi, zic, sunt dornici toți de înaintare.

Eată dar', cei-ce mai nainte fugeau de învățătură spunând, că nu o să se facă fișpani, cum au venit la cale. Dar' încă de aci înainte e mai mult de nădăjduit.

Dumineca trecută mai ales a fost pentru înaintarea bibliotecii înființându-se de o mare însemnătate. Adunându-ne ear' cu toții în școală, cu această ocaziune ținui o vorbire potrivită, în urma căreia am înscris mai mulți membri ordinari, câțiva fondatori. Tot acum s'au obligat doi a prenumera »Foaia Poporului« și »Gazeta Transilvaniei« pe seama bibliotecii, ear' câțiva au donat mai multe cărți folositoare. Le-am citit tuturor statutele și primindu-le de bune am și declarat biblioteca de înființată, dându-i numele de: *Biblioteca parochială gr.-or. din Tiușul-român.*

Despre cauza din care trebuie să dăm bibliotecilor numirea de »bibliotecă parochială«, voiu vorbi cu altă ocaziune, asemenea atunci voiu vesti și cu numele pe membrii fondatori și pe cei binefăcători ai bibliotecii, aducându-le sincerile mele mulțumite, servind totodată și de pildă altora.

De încheiere n'am cuvinte de a pute recomanda din destul conducătorilor poporului nostru această sigură și

ușoară cale pentru înființarea de bibliotecii.

Dee D-zeu gând bun și atragere de înaintare tuturor conducătorilor poporului nostru, cărora ear' le zic:

»Înainte dară frați eroi
Căci tot Românul e cu voi«.

Tiușul-român, 1900.

George Maican, învățător.

Convocare.

Reuniunea învățătorilor gr.-cat. din despărțământul Murș-Uioara își va ține adunarea de primăvară la 6 Maiu (St. Georgiu) în Gheja, la care adunare prin aceasta sunt invitați toți membrii acestui despărțământ, precum și binevoitorii și spriginitorii Reuniunii noastre, pe lângă următorul

PROGRAM :

1. Participarea în corpore la serviciul divin la 7^{1/2} ore a. m.
2. Deschiderea adunării prin preșident.
3. Constatarea membrilor prezenți.
4. Prelegere practică, ținută cu elevii din Gheja, de dl Iuliu Pop, inv. în Gheja.
5. Citirea disertațiunii »Economia rațională«, de dl Teofil Moldovan, inv. în Nandra.
6. Alegerea unei comisii critice asupra elaboratelor de sub pct. 4 și 5, care va avè să raporteze la adunarea viitoare.
7. Alegerea unei comisii pentru înscrierea membrilor noi, ordinari, eventual și ajutători.
8. Raportul comisiei esmise.
9. Încasarea taxelor dela membrii vechi și noi eventual și ajutători prin cassarul actual, precum și raportul aceluia.
10. Raportul bibliotecarului.
11. Citirea proiectului de statute pentru biblioteca despărțământului din partea comisiei esmise spre acel scop în adunarea trecută.
12. Alegeră oficialilor pe anul 1900—1901.
13. Eventuale propuneri.
14. Defigerea locului pentru ținerea adunării de toamnă.
15. Designarea persoanei disertante, precum și a celei ce are să țină prelegere practică la adunarea viitoare.
16. Alegerea unei comisii pentru verificarea procesului verbal.

17. Închiderea adunării prin preșident.

Grind, la 10 Aprilie 1900.

Teodor Trombițaș,
președinte.

Dela »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiiu«.

Plantare de pomi.

Ne luăm voe a vesti pe cei interesați, că Duminecă, la 2/15 Aprilie n. vom planta în grădina fiecărui membru al Reuniunii noastre cu locuința în *Sebeșul-de-sus* câte un altoiu (măr pătul), dăruit de Reuniune. Din acest prilej membrii noștri au fost poftiți a-și întocmi de cu vreme câte o groapă de 1 metru largă și 1/2 metru adâncă cu adausul, că pământul mai deasupra, ca mai bun, să-l pună de o lature, ear' cel scos din fundul groapei, ca mai sărăcăcios, de cealaltă lature a groapei.

De oare-ce se vor ține și demonstrațiuni practice și asupra altor chestiuni din ramul pomăritului — invităm la această lucrare folositoare pe cultivătorii de poame.

Întrunire agricolă.

(Invitare).

Subscrisul comitet central al »Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiiului«, va ține *Marți, la 11/24 Aprilie c.* (a 3-a zi de Sf. Paști) în comuna *Ilmbav* (cercul Nocrichiu) o

INTRUNIRE AGRICOLĂ,

la care se va vorbi asupra ținerei vitelor, asupra însemnătății tovarășilor agricole și a însoțirilor de credit sistem Raiffeisen.

Invităm la această întrunire pe toți membrii și binevoitorii Reuniunii noastre.

Sibiiu, 11 Aprilie n. 1900.

Comitetul central al »Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiiu«.

Dem. Comșa, președinte.
V. Tordășianu, secretar.

— Dragu maicii mă Ioane
I-un negru mare Țigan
Mi-a robit mai mult de-un an.
— Ian dă mie cheile
Să descui temnițele.
— Dragu mării mă Ioane,
Cheile-or fi tot rugină
Că le-am scăpat în fântână.
El tare s'o supărat
Cu picioru-n ușe-a dat,
Ușa 'n trei se desfăcea
Nevăstuța 'și-o vedea,
Drept în gură-o săruta
Și din graiu așa grăia:
— Dragă nevăstuța mea,
De când aici te-o băgat
De mâncare ce 'ți-o dat?
— Coji de pâne cumpănită,
Pic de apă măsurată
La trei săptămâni odată.
Ear' Ioan din graiu grăia:
Dragă nevăstuța mea,
Ce vrei tu măicuții mele:
Ori junghiată, ori pușcată,

Ori de grindă acățată?
— Drăguț bărbățelul meu,
Eu nu vreau măicuții tale
Nici junghiată, nici pușcată,
Nici de grindă acățată,
Lume albă să trăească
Mie să nu-mi poruncească.

R Î S.

Țiganul la poștă.

Un boier aume Dan,
Avea slugă un Țigan
Cam smolit, cam roșcovan,
Îmbrăcat într'un suman,
Cu căciula brumărie
Luată pe datorie,
Cu cingătoare de piele
Plină numai de mărgelă;
Cu opinci de porc, subțire
Cum poartă numai un mire,
Și în mână cu-o nuia
Cu care de te croia

Zilele 'ți-le lua.
— Ia să vii încoa la mine,
Îi zice stăpânul, »ține
Minte 'n cap, ca să te duci,
Ciasul poștei ca s'apuci
Și să 'ntrebi de n'a venit
Pentru Iancu, poreclit
Spaima, ciuma satului,
Groaza împăratului,
Vre-o scrisoare oare-care
Dintr'o mare depărtare?
Și pleacă Țiganu 'ndată,
Cu căciula răsturnată,
Drept la poștă se oprește
Și drept cam așa vorbește:
— M'a trimis stăpânul meu,
Ca să viu azi la ghișeu
Ca să 'mi-se dea... scrisoare.
— Spune ce adresă are?
Dela ghișeu, a strigat.
— Apoi de! vezi! ham uitat!
Ia te uită dumneata
Nu e scris pe plic, cumva?

Osana, Fiul lui David!

— Vezi ilustrația. —

O parte frumoasă din istoria despre viața pământească și faptele Mântuitorului nostru *Isus Christos*, e intrarea lui în Ierusalim »călare pe mînzul asinei« și încunjurat de învățăceii și ramuri de fenice, și mulți își așterneau înaintea lui vestmintele și i-se închinau până la pămînt, cântându-î »Osana, fiul lui David, bine este cuvîntat cel-ce vine în numele Dom-

PARTEA ECONOMICĂ.

Scurt extras

despre dispozițiunile privitoare la vînzarea în detail (mic) și consumul beuturilor de stat, ordonate pentru esecutarea art. de lege XXV. din 1899, care cu 1 Ianuarie 1900 a intrat în viață.

Articolul de lege XXV. din 1899 despre consumul beuturilor de stat, care cu 1 Ianuarie 1900 a intrat în viață, scoate din vigoare art. de lege XXXV. din 1888 și art. de lege XXXVI. din 1890.

prin ardere, evaporare și destilare, precum e spirtul ordinar, rachiul ordinar și deosebitele specii de rachiuri rafinate, precum e rachiul de drever, de prune, de poame, cognacul, rumul, aracul, licherul ș. a.

Legea nouă despre consumul beuturilor statului, clasifică vînzarea acestora în detail în trei părți:

1. Vînzarea nerestrînsă (nețermurită).
2. Vînzarea restrînsă (țermurită).
3. Vînzarea în măsură mică (detail).

1. Vîndere nerestrînsă.

Sub vîndere nerestrînsă se înțelege aceea vîndere în detail (mic) pentru con-

nului». Fariseii și Cărturarii însă s'au înspăimîntat și au hotărît să peardă pe Isus. Scurt timp după intrarea lui în Ierusalim, se încep Patimile Lui pentru răscumpărarea omenimei din păcatul strămoșesc.

Ilustrația ce o dăm în numărul acesta înfățișează intrarea lui Isus în Ierusalim. Amintirea acestei întrări noi creștinii o sîrbăm în Dumineca Florilor, și în amintirea ei se aduc la biserică în Dumineca aceea mișșori de salcă.

Articolul acesta de lege despre consumul beuturilor de stat în detail, regulează vînzarea acestora în măsură mică, precum și a vinului, a mustului de vin și a vinului de poame.

Sub cuvîntul *beutură spirtuoasă*, este de a se înțelege ori-ce fluiditate, care conține alcool, precum e vinul, mustul de vin, vinul de poame, berea, spirtul, rachiul ordinar și rafinat, licherul, rumul, cognacul ș. a.

Sub cuvîntul *beuturi alcoolice rafinate* sînt de a se înțelege astfel de fluidități conținătoare de alcool, cari alcoolul din ele l-au dobîndit numai

sum, a beuturilor spirtuoase, în vase închise (sigilate) sau deschise, cari se vînd pentru oaspeții din lăuntru sau din afară ai cărcimelor.

În astfel de localuri (cărcime, hoteluri) nu se poate face și alt negoț, dar'aceasta nu împedecă pe respectivii proprietari, ca pe lângă licență deosebită din partea diregătorilor competente, să nu poată vinde în acelea și mîncări calde sau reci.

Licențiile mai vechi nerestrînse despre vînzare, fiindcă corîspund cu cele noue, cari au intrat dela 1 Ianuarie

1900, rămân în vigoare (putere) și mai departe și nu mai trebuie înnoite.

Aceia, cari se ocupă cu vindere ne-restrinsă, nu pot vinde spirt denaturat.

2. Vindere restrinsă.

Vinderea restrinsă se împarte în trei clase, precum :

a) *vinderea cu păharul* sau consumarea beuturilor spirtuoase, *afară de spirt și derivatele acestuia și de bere* în localurile de cârcimărit, nu este permisă decât în păhare de cel puțin un decilitru ;

b) *vinderea afară din localurile de cârcimărit*, sau vinderea pentru consumenții esteri *afară de spirt și derivatele acestuia și de bere* se poate face și în vase nesigilate ;

c) *vinderea vinului și a berei* în sticle sigilate în localurile de cârcimărit.

Sub pregătirea rachiului ordinar din spirt, se înțeleg acele beuturi, a căror preț nu trece de litru 2 coroane, sau cari nu se vând sub 1 coroană 60 bani. Astfel de beuturi în consumul restrins (v. punct 2) nu se pot vinde nici cu păharul, nici pentru consumul din afară.

După cele de mai sus consumul beuturilor rafinate se concede numai pe seama oamenilor nestabili (trecători) cu păharul în localul cârcimei sau afară de acela. Această vânzare se poate concede și neguțetorilor și traficantilor, dacă își cer rugare pentru aceasta, — pe când oaspeților, cari șed și stau mai mult în cârcimă, precum sunt vânzătorii de zaharicale, cafegiii, apotecarii, afară de acestia vânzătorii de sămânțuri, cari se ocupă cu vânzarea mâncărilor calde și reci, dacă au spre scopul acesta un local anume întocmit.

Neguțetorii și traficantii, cari s'au ocupat până acum cu vinderea beuturilor spirtuoase cu păharul sau în vase nesigilate, apoi neguțetorii de zaharicale, cafegiii și apotecarii au trebuit, ca cu 1 Ianuarie 1900 să-și ceară nouă licență pentru vinderea aceluia. La noua rugare a trebuit alăturată și cea veche. Rugarea nouă e scutită de timbru, dar pentru licență se recere un timbru de 2 coroane.

3. Vinderea în măsură mică.

Sub vânzare în măsură mică a beuturilor spirtuoase, este a se înțelege numai vânzarea în sticle sigilate, care se întrebuintează pentru consumul din afară.

Dacă se vinde spirt, sau rachiu pregătit din acela, așadar' de acela al cărui preț de litru nu trece peste 2 coroane și nu e mai lesne ca o coroană 60 bani și în măsură mică se concede localurilor cu licență, dar' numai în măsură de peste 1/2 litru ; celelalte beuturi rafinate, al căror preț trece de 2 cor. pentru litru, nu sunt supuse acestei restricții.

Licențele vechi de cârcimărit, cari sunt provăzute cu clausula, că se pot vinde în măsură mică (în butelii sigilate) nu-și perd valoarea nici după intrarea noiei legi, prin urmare nu mai trebuie cerută licență nouă.

Proprietarii licențelor de vânzare în mic se pot ocupa și mai departe cu vânzarea spirtului denaturat, sunt obligați însă a-și cere nouă licenții.

Istoria cartofilor.

(Urmare și fine).

În Italia cartofii au fost cultivați mai întâiu în Toscana de către niște călugări carmeliți, în anul 1625, dar' poporul nu s'a prea însuflețit pentru cultura lor până după foametea cea mare din anul 1817. Chiar și acum cultura cartofilor se reduce mai cu seamă prin grădini, pe unde se cultivă mai cu seamă pentru vânzare.

În țările nemțești, cartofii au fost importați la anul 1587 de către medicul Scholtz din Breslau, care a trimis apoi câteva esemplare și directorului grădinei imperiale Closius din Viena. Tot pe timpul acela au fost importați și în Elveția unde Bauchin, medic și botanic renumit i-a studiat și descris mai de aproape, dându-le și numele botanic de : *Solanum tuberosum*.

Dar' și în țările nemțești cultura cartofilor nu s'a prea lățit până după foametea cea mare din anul 1771, în care numai în Bohemia au murit ca vre-o 200 de mii de locuitori, după care

foamete stăpânirea a luat cele mai aspre măsuri pentru importul și cultura lor, punând anumiți ostași, ca să supravegheze pe oameni la cultura aceluia.

La noi în Austro Ungaria, cartofii au început a fi cultivați cam de pe la anul 1530, dar' în măsură foarte neînsemnată. Urmând după aceea mai mulți ani neroditori, împărăteasa Maria Terezia a dat cele mai aspre porunci pentru cultura lor, împărțind locuitorilor pe multe locuri chiar pe nimic cartofii de lipsă pentru sămănat.

Întemplantându-se foametea cea mare și la noi din anii 1815—1817, Transilvania și Ungaria au suferit nespuse de mult în urma aceleia, așa încât împăratul Francisc s'a văzut din nou silit a da cele mai părințești învățături și porvețe prin comănde militare, pentru cultura cartofilor și a porumbului, care încă numai atunci a început a fi cultivat mai cu deadinsul, împărțind eară pe cele mai multe locuri sămănta de lipsă locuitorilor pe nimic.

O parte a diregătoriilor politice, cari erau mai cu seamă de prin țările nemțești și aveau oare-cari cunoștințe practice despre cultura aceluia bucate, erau însărcinați înadins să povățuiască pe locuitorii țărani la cultura aceluia. Încercările lor binevoitoare însă nu prea erau băgare în seamă, ci pe unele locuri țărani le strigau în rîs : »Neamț, Neamț, cotrofleant!« (Cartofel-Pflanzer), cari cuvinte se mai pot auzi până astăzi pe câte un loc la adresa străinilor, cari se încearcă a-i povățui și îndemna la vre un lucru nou.

La noi în Ungaria și-au câștigat mari merite pentru cultura cartofilor palatinul Francisc Vesselényi și contele Iosif Teleky. Acest din urmă a dat în decursul unui singur an cartofi de prăsilă în sumă de 500 fl. și alți o mie de florini a împărțit apoi ca premii între plugarii, cari au avut recolte mai îmbelșugate.

Pe unde pământul nu a prea fost priincios culturai cartofilor, fiindcă ei iubesc mai cu seamă pământul năsipos-petros și locul întreg din țelinele mai ridicate, pe acolo ei nici nu au prins așa rădăcini până astăzi ; pe unde însă pământul a fost priincios culturai lor,

„Portul femeiesc“.

— Convorbire între învățător și trei femei. —

Alcătuitor de George Maican, învățător.

(Urmare și fine).

Safta : Eu, dle învățător, sînt dela firea mea cam tăcută, dar' când îmi sare ceva... să te ferească D-zeu... Ce spui d-ta să ne ia la trei parale... Vai c'ăș sta să-l toc să-l fac piftele. Am și eu un bărbat, n'am o sută. Dar' de nu face cum zic eu, apoi foc pe capul lui, îl cert de mă aude tot satul. De bătut nu-l pot bate, că bărbatul ori-cum să fie, li bărbat, Și apoi am și eu două fete ca znele, doar' nu m'oi lăsa să fiu de rîs cu ele. Mulțam Dlui o țiră de prindere avem și noi.

Ileana : Tu așa vei fi făcînd, Saftă dragă ! Că vei fi apucat deasupra cu gura ta și apoi acum îl poți juca cum joacă mîța șorecelul. Dar' eu, săraca de mine, fac tot pe sub ascuns. Cât ce se duce el de acasă, fuga 'ncoace, fuga 'ncolo cu ce pot să-mi iau ce-mi trebuie. Nu-i prea frumos, dar'

apoi ce să fac, că de ar ști el de câte toate, zeu nu știu ce ar fi.

Maria : Doar' gîndești că numai tu faci așa?... Că mai pe toate boresele le auzi, »că doar' știe bărbatu de ce am luat atîta«, știe și el de-o rochie, cisme și așa ceva ce vede și el că-s de lipsă. Ș'apoi doar' eu-s mai brează ori mai cu forfoiu ca voi? Sîntem, știi, pe o formă, că așa ne-am pomenit și apoi ce să-i facem necazului.

Săftica : Să mai zic și eu ceva că destul am tot tăcut... D'apoi dacă le vezi pe toate tot ca pe păpușile — să-ți lași fetele negătite. Toate-s împodobite cu câte și mai câte — tu să te uiți la ele și să te lași mai pe jos. — Vai că aș fi să plesnesc, mănânce-o focul de lume rea!

Învățătorul : Ba nu, dragiile mele ! Altcum stă treaba... Nu trebuie să vă uitați una la alta. D-voastră care vă țineți că sînteți mai cu cap, faceți cum vă voi spune eu.

Safta : Ean să te aud, ce ne mai spui, dle învățător... Doar' gîndești că eu nu vîd că numai glumești?

Maria : Spune-ne, dle învățător... Și lasă că Safta asta par'că i-a sărit o doagă. Așa sînt unele femei, prea iuți de fire.

Ileana : Eu te ascult cu plăcere, dle învățător. Mai spune-ne ceva bun.

Învățătorul : Să nu gîndiți d-voastră că eu glumesc. Ascultați ce vă spun eu, că de vă mai țineți de obiceiurile ce le ați apucat, are să fie rău. De aci încolo măcar d-voastră îmbrăcați-vă fetele cât se poate de simplu. Lăsați prostiile de până acum.

Ș'apoi zică cine ce va vrea. Apucați-vă și mai îndemnați și pe alte și veți vedea că cu timpul o să se lase toate, vîzînd că e o adevărată risipă pe capul bieților oameni moda cea proastă ce o aveți acum.

Ileana : Ce bine zici, dle învățător. Și asta nu e lucru greu. Eu voi fi cea dintîiu care am să încep după-cum zici d-ta. Apoi zică cine ce va vrea și riză până le-a sărit ochii din cap, că știu că de unde sînt nu o să mă scoată. Și apoi ce o să-mi pese, că nu'mi-a ouat găina pe gardul lor.

cum e pe la noi în țeara Oltului bunăoară, partea despre mează-noapte a Ungariei locuită de Slovaci, apoi Germania de mează-noapte și Irlanda, ei se cultivă într-o măsură foarte însemnată și constituiesc nutreământul de căpetenie al locuitorilor, așa încât întâmplându-se în vre-un an, ca să nu se facă, locuitorii aceia stau să piară de foame.

Cele mai bogate recolte de cartofi le are Germania, care în tot anul scoate din pământ la 400 milioane hectolitri, apoi Franța cu 120 milioane hectolitri, Austro-Ungaria cu 100 milioane hectolitri, Anglia cu 95 milioane hectolitri, Belgia cu 30 milioane hectolitri, Spania cu 20 milioane hectolitri, Suedia cu 15 milioane hectolitri, Portugalia cu 5 milioane hectolitri, iar Statele-Unite din America cu 100 milioane hectolitri.

Despre celelalte state europene și americane în parte lipsesc datele statistice cu privire la producțiunea cartofilor, dar este constatat, că astăzi nu se mai află petec de pământ, pe unde să nu fie cunoscută cultura lor.

Despre recoltele de cartofi și nutrirea oamenilor și a animalelor cu acelea s'a exprimat un botanic vestit cu următoarele cuvinte însemnate: »Cartofii sânt un dar al lui Dumnezeu, cel mai plăcut nutreământ al bogatului și pâinea de toate zilele a săracului!»

Ioan Georgescu.

Deosebirea în călindare.

Călindarele din anul acesta par la unii a fi șoade, ba chiar greșite. Anul acesta s'a făcut o deosebire și mai mare între *călindarul nostru* (cel vechiu) și între *călindarul nou*. Deosebirea este la iveală mai întâiu în luna Februarie, care la noi e de 29 de zile, iar în cel nou e de 28. De aci apoi mai încolo nu mai cad zilele, ca până aci d. p. 1 Martie vechiu cu 13 Martie n., ci cu 14 n. și așa mai departe la fiecare lună.

Aceasta însă nu e greșeală, ci lucrul acesta vine de acolo, că ne aflăm la sfârșitul unui veac.

Tălmăcirea faptului e următoarea:

Maria: Gândești că eu nu o să fac tot așa. De așa ști că strigă cu ho! ca după câni, că ved și cu că-i o adcvărată mirozenie ce am început noi a face din fetele noastre — curat ciuhe. Ori-ce străin le-a văzut, nu ne-a lăudat.

Safta: Ei! vezi numai!... Doamne da rău mai e când le iai toate, hai numai pe deasupra, cum făcui și eu. Mă răscolți deodată... E drept ce zici tu, Mario! Îmi aduc aminte de când venise odată cu învățătorul la joc niște domni... 'i-am auzit zicând: »mă, da ce prostie și în satul ăsta, uite par'că-s în comedie«. Acum ved și eu de ce ne-a povestit dl învățător chiar despre portul nostru... Las' că eu încă voi ști ce să fac de aci încolo.

Învățătorul: Așa se știți d-voastră, că ori-cine ride ca de o comedie ne mai pomenită pe lumea lui D-zeu. Cine a mai văzut ca la noi. În ziua de azi trebuie să căutăm ca să ne facem noi toate cele trebuincioase și cât se poate de ieftine și trainice. Nu să

șim că pământul se rotește împrejurul soarelui și că 1 an e acel timp cât îi trebuie pământului ca să ajungă earăși tocmai la acel punct al cercului, de unde a pornit. Acest timp îl numim anul tropic. Acuma la anul 47 înainte de Nașterea Domnului nostru Isus Christos, Iuliu Cesar împărți acel timp în 365 de zile. Însă pentru-ca pământul să ajungă la același punct al cercului îi trebuie mai mult de 365 zile, îi trebuie adică încă mai bine de 2 $\frac{3}{4}$ ore și de aceea Iuliu Cesar hotări că tot al 4-lea an să aibă 366 de zile (an bisect) adică luna Februarie să fie în tot al 4 an de 29 de zile. Cu toate aceste anul lui Cesar era și acuma încă prea scurt cu mai bine de 11 minute, așa că și în anul bisect pământul era trecut de punctul cercului de unde plecase, pe când după Iuliu Cesar nu începuse încă anul. — 11 minute nu-i tocmai mult, dară crescând deosebirea aceasta tot cu atâta în fiecare an la anul 1582 era ea acuma aproape 10 zile. — Papa Grigoriu XIII. puse să se îndrepte această greșeală și hotări 1: ca cele 10 zile, ce nu ajungeau, să se șteargă din anul 1582 așa că după Joi 4 Octomvrie s'a scris Vineri 15 (în loc de 5) Octomvrie 1582; eară 2. ca dela anul 1583 înainte dintre anii a căror număr se sfirșește cu 00 (1600, 1700, 1800, 1900, 2000, ș. a. m. d.) să fie bisecți numai aceia a căror număr de stânga nulelor se poate împărți prin 4 (1600, 2000, 2400, nu însă d. e. 1700, 1800, 1900, 2100 ș. a. m. d.). Călindarul astfel îndreptat se numește gregorian sau nou. Noi, cari după hotărîrea sinodului dela Nicea la anul 325 în cele bisericesti ținem la călindarul vechiu, iulian, am rămas deci dela anul 1583 înapoi cu 10 zile, apoi în anii 1700 și 1800 earăși cu câte o zi, așa că până acuma am rămas cu 12 zile în urma călindarului nou. (La anul 1600 n'am rămas înapoi pentru-că după regula lui Grigoriu acest an a fost visect ca și după Iuliu Cesar). Anul 1900 după călindarul nostru vechiu (iulian) e visect, pe când după cel nou (gregorian) nu, așa că Februarul nostru 1900 are 29, eară cel gregorian 28 de zile; deci noi rămânem dela 1 Martie 1900 st. v. earăși cu 1 zi înapoi.

cumpărăm scump și rău, și în loc de una făcută ne trebuiesc două cumpărate. Aveți grije ce faceți! Că de nu încetați cu obiceiurile astea, ajungeți de mirarea lumii.

Neana: Te asigurăm, dle învățător, că de aci încolo vom înceta și ne vom lăsa de aceste obiceiuri rele.

Maria: Vom stăruî noi dle învățător și pe lângă celelalte și vom cerca să facem după-cum ziceai d-ta că făceau moașele și strămoașele noastre. Numai lelea Saftă nu știu ce mai gândește că tot tace.

Safta: Ce să mă mai gândesc!... Ved și eu că ar fi bine să ascultăm sfaturile dlui învățător. Îmi aduc aminte de când eram micuță și trăia mama. Ea nu și-ar fi cumpărat rochi, androace din boltă, Doamne ferește, și-le făcea cum și-le putea și era mai altcum lumea ca azi.

Cu toată îndreptarea papei Grigoriu călindarul nou e încă greșit, anul gregorian tot încă prea scurt, dară totuși greșeala lui e mult mai mică decât cea a călindarului vechiu, iulian. Călindarul iulian rămâne în urma anului tropic cu 1 zi în 129 de ani, pe când cel gregorian abia în 3544 ani. — Deci greșeala călindarului nou e mult mai mică decât a celui vechiu și va fi numai decât de trebuință ca să se facă earăși o îndreptare, căci dacă vor merge trebile tot așa înainte, atunci după 23748 ani anul nostru iulian va fi rămas înapoi cu 182 zile (adică 6 luni), așa că vor scrie 1 Ianuarie st. v. (1 Iulie st. n.) 23748! Vor avè deci ger de sfântul Ilie, vară mare de Crăciun și Bobotează, Paștile vor fi târziu toamna, Sfântul George în 4 Noemvrie st. n. ear' Sfântul Petru în 10 Ianuarie st. n. Pentru aceea împărățiile ortodoxe, cari țin la călindarul vechiu, iulian, adică Rusia, România și Grecia caută să îndrepte acum călindarul nostru.

A șaptea prelegere economică în Seliște.

Din seria de nouă a prelegerilor economice rînduite de comisiunea economică a comitatului Sibiu și dusă îndeplinire cu ajutorul »Reuniunii agricole române« din acest comitat, ieri, Duminică, în 1 Aprilie s'a ținut a șaptea prelegere. Prelegătorul a fost vicepreședintele reuniunii susnumite dl *Ioan A. de Preda*.

Subiectul acestei prelegeri a fost luat din *legumărit*, și anume cultivarea unei specii, aproape necunoscute la poporul nostru, din acest ram al economiei, cultivarea *sparangelului și a ciupercilor*.

Deși subiectul acestei prelegeri a fost cu totul străin, totuși publicul de aici a arătat și de astă-dată un viu și satisfăcător interes față de prelegere.

Dovadă vedită aceasta, că *prelegerile publice sânt cel mai bun și mai puternic mijloc de dezvoltare de interes față de ori-și-care chestie în masa poporului*. Îmbrățișând cu căldură și esercitând pretutindenea acest mijloc, multe bune, frumoase și folositoare isprăvuri ar putè fi duse la îndeplinire la noi la Români. *Modru este, voință să avem numai!*

Pe lângă numărul public din loc au mai participat din jur fruntașii comunei *Galeș și Sibiel* și dl notar pensionat din Tilișca, *Milea*.

Timp de o oră și jumătate dl prelegător I. de Preda a vorbit despre cultivarea *sparangelului și a ciupercilor*, arătând diferitele moduri de purcedere la cultivarea acestora și rentabilitatea lor în comerț. Dl prelegător ar face un foarte bun serviciu progresului poporului nostru pe terenul economic, dacă ar face cunoscut întregii obște românești prelegerea ce a binevoit a o ține nouă Seliștenilor.

La finea prelegerii dl prelegător a fost viu aplaudat din partea numărului public.

Știri economice.

Reuniunea economică din Orăștie a ținut Dumineca trecută prin trimișii sei a 5-a prelegere economică în comuna Balșa. Dl Ioan Mihaiu a spus oamenilor cum să-și îngrijească fânățele ca să dobândească *nutreț* mult și bun pentru-ca să-și poată ține vite mai multe și mai de soi din care mai curând pot face bani. E îndemnat cu deosebire la *grăparea* fânățelor primăvara și toamna și la sămănarea de iarbă pe unde locul s'a pleșugit și cultivarea de trifoiu și luțernă. Dl Ioan Moța a rostit apoi pe înțelesul tuturor despre *însemnătatea însoțirilor* — tălmăcind cu deosebire însemnătatea însoțirilor de bani la sate. Oamenii pătunși de adevărul celor spuse numai decât s'au arătat învoiți să alcătuiască o însoțire de bani, obligându-se a solvi fiecare membru înscris suma de 50 coroane și chezeșuiește cu încă de 4-ori din averea sa, pentru însoțire.

Până acum s'au înscris la 100 membri din comuenele Balșa, Ardeu, Mada și Almașe.

În direcțiunea însoțirii s'au ales preoții N. Damian, I. Bogdan, G. Glodean, primarul I. Crișan și cantorul P. Todea.

În comitetul de supraveghere a fost ales ca president inv.: N. Todea și 8 membri țărani. Cassar al însoțirii a fost ales inv. I. Lucăcel.

La economia de model comitatensă (Sibiu, piața tîrgului de vite nr. 10) *examenul teoretic se va ține în 20 Aprilie st. n.* la 3 ore după amiază, având elevii a fi examinați din: limba maghiară, aritmetică și geometrie, fizică, științele elementare din economie, științele speciale din cultura plantelor, pomologie, științele speciale din cultura și igiena de vite. Registrele de economie, caietele etc., purtate de elevi, se espun spre vedere publică.

Din traista cu povețele.

— Întrebări și răspunsuri. —

Întrebare: Vă rog să binevoiți a-mi răspunde în »Foaia Poporului«, că cum aș pute pregăti o ceară de altoit, ca să nu o ducă albinele. În anul trecut am pregătit un fel de ceară din oleiu de in, calaforniu și spirt curat, pe care după ungerea altoilor, am observat, că o parte au cărat-o albinele, ear' altă parte s'a seurs pe trunchiul altoilor, așa că aceia au rămas goli și nu s'au putut prinde. Vă rog deci pentru un alt recept pentru pregătirea aceleia.

Grind, în 28 Martie 1900.

Teodor Trombițaș.

Răspuns: Ceara de altoit se pregătește în mai multe feluri. Noi aici îți vom recomanda câteva moduri de pregătire, d-ta apoi poți urma, unul din acelea, pe cari crezi că va fi mai acomodat cu împrejurările locale de acolo.

O bună ceară de altoit se poate pregăti din 5 părți de bechiu (rășină de care folosesc cismarii), 2 părți seu și o parte spirt de oțet. O altă ceară tot așa de bună se poate pregăti din o chilă rășină de brad, 15 grami rășină neagră, 30 grami seu și 40 grami cenușă de

lemn. Altă ceară se poate pregăti din 2 părți ceară de stupi, o parte rășină și o parte terpentin. Din aceste trei rețete, îți poți alege pe care vei voi.

Grădinar.

Abonentului nr. 4088. Stați pe pace până veți fi chemați la înfățișare. Atunci însă să vă luați un apărător. Contractul făcut prin notar public și trecut prin cartea fonduară nu se poate strica ușor. Trebuie purtat proces mare, propus pe bune motive.

Abonentului nr. 2221. Dacă pădurea e mică, e mai bine să se administreze din partea comunei și să se scrie pe comună. E bine însă și dacă se scrie pe proprietari. D-voastră trebuie să știți însă mai bine, că dintre aceste două căi care e cea mai bună. Alegeți pe cea mai bună.

Abonentului nr. 3723, România. Pentru delict, prescripția intră după *cinci ani* dela ridicarea la valoare a sentenței, respective dela constatarea faptului că sentința nu poate fi executată. Pentru ștergerea pedepsei nu este paragraf în codul penal maghiar. Mai bine e, dacă respectivul își face pedeapsa de 2 luni.

Regulamentul

„Bibliotecii parohiale“ din Ticușul-român.

(Urmare).

V. Procurarea, catalogarea și semnarea cărților bibliotecii.

§. 17. Bibliotecarul în fiecare an compunând cu înțelesul membrilor fondatori ai bibliotecii lista cărților, revistelor ori foilor ce vor fi de a se procura, după revisuirea ei din partea comitetului parochial o execută.

§. 18. La compunerea listei cărților de procurat se va avea în vedere mai ales cele de prima necesitate. De es.: cărți cari tratează economia, istoria, morala, igiena și esplicarea legilor necesare poporului, apoi cărți literare potrivite și reviste ori foi periodice folositoare.

§. 19. În bibliotecă nu pot fi admise fie cărți, fie reviste ori foi cu tendențe revoluționare, demoralizatoare ori antinaționale.

§. 20. Cărțile donate bibliotecii de vre-un binevoitor fac proprietatea ei, ear' persoanelor donatoare pe lângă cele dispuse în §-ul 48 li-se aduce o mulțumită publică în numele tuturor parochienilor de cătră învățătorul ca bibliotecar, însemnându-li-se numele lor afat în cărțile donate, cât și în catalogul inventar, în rubrică anume destinată acestui scop.

§. 21. Cărțile bibliotecii fie procurate fie donate se leagă solid și se înscriu în catalogul inventar și în cel de materii al bibliotecii.

Catalogul inventar e menit numai pentru evidență și usul funcționarilor, ear' cel pe materii pentru public.

§. 22. În catalogul inventar se înscriu cărțile în ordine cronologică cu următoarele date: Nr. curent, autorul, titlul cărții, locul și anul imprimării, nrul volumelor, prețul cărții legate, data intrării în bibliotecă, donată sau procurată, observări.

Toate volumele de aceeași operă poartă același număr de inventar, aceeași semnătură și formează împreună un întreg.

§. 23. Catalogul pe materii cuprinde operele grupate după materiile cu cari se ocupă, de es.: economie, istorie, morală, igienă etc. în ordine cronologică după-cum sunt înscrise în inventar cuprinzând: nrul curent, nrul inventarului, autorul, titlul, nrul volumelor, polița, seria și locațiunea.

§. 24. Revistele și foile periodice însemnate cu sigilul bibliotecii se țin în evidență într'un registru-jurnal, și la încheierea periodului se leagă în volume și se catalogează în rind cu celelalte cărți. Tot asemenea se sigilează cu sigilul bibliotecii toate cărțile bibliotecii.

§. 25. Signatura cărților, revistelor ori foilor bibliotecii se face provăzându-le pe fiecare atât pe foaia dintâiu cât și pe călcăiul ei în dos cu nrul curent al catalogului pe materii, indicarea poliței, seriei, locațiunii și nrul sub care sunt înscrise în inventar.

Indicarea poliței se face prin nrul roman, seriile cu literile mici începând cu »a«, ear' locul cărții în serie cu nrul arabi, asemenea și nrul de inventar. De es.: 54, III. b. 7, 62 însemnează că cartea cutare de sub nrul 54 din catalogul pe materii se află în polița a treia, seria a doua sub nrul locației 7 și nrul curent de inventar 62.

În poliță se așează în cele dedesubt revistele, foile și alte cărți de format mare, ear' apoi treptat în cea următoare cele de format cuart și ear' apoi octav ș. a.

VI. Păstrarea și folosirea cărților bibliotecii.

§. 26. Cărțile, revistele, foile și toate ale bibliotecii se păstrează în dulapuri (arhimuri) anume făcute și așezate în localul școlii confesionale sub bună incuietorie.

§. 27. Folosirea bibliotecii e internă și externă. Folosirea internă are de scop mai ales folosirea revistelor, foilor și a altor cărți mari cari nu se pot estrada din localul bibliotecii. Folosirea externă este împrumutarea cărților numai afară de localul bibliotecii.

§. 28. Dreptul de a folosi extern cărțile bibliotecii îl au numai aceia ce se înscriu anume spre acest scop solvind în fondul bibliotecii taxa anuală de 50 bani, ori lunară de 10 bani.

§. 29. Elevii școlii confesionale până la 15 ani în schimbul taxei de 30 bani solvită cu ocaziunea înmatriculării folosesc gratis cărțile bibliotecii potrivite lor. În casuri de pierdere ori deteriorare părinții sunt responsabili.

§. 30. Împrumutarea cărților se face numai prin înfățișarea în persoană a împrumutătorului care are a da adeverință (revers) despre cartea împrumutată, ce trebuie să cuprindă: Numele împrumutătorului, autorul, titlul și numărul de inventar al cărții împrumutate, data împrumutării, termenul de reînnoiere și subscrierea proprie.

Adeverințele elevilor trebuiesc subscribe și de părinți.

§. 31. Adeverințele de împrumutare se păstrează de bibliotecar și se dau înapoi împrumutătorului numai când acesta înapoiază cartea.

§. 32. Ziua împrumutării cărților este Dumineca după serviciul divin. Împrumutarea se poate face numai pe câte o săptămână. Prolungirea pe a doua săptămână se poate face numai dacă pentru opul numit nu s'a mai însinuat nimeni. Mai multe decât două opuri nu poate împrumuta nimeni.

§. 33. Cine nu înapoiază cartea la termenul hotărît se provoacă de bibliotecar a o reînnoia în decurs de 3 zile. Fiind zădărnice această provocare se va folosi asupra lui prescripțiile §-lui 12, având astfel a se încasa pe cale legală prețul cărții dimpreună cu pedeapsa de una coroană, dacă nici la intervenirea președintelui nu se supune.

(Va urma).

CRONICĂ.

Dl Dr. Ioan Rațiu, presidentul partidului național român, se află de câteva zile greu bolnav. Influenza, complicată cu alt morb periculos, l-a pus la pat. Îl dorim însănătoșare cât mai grabnică.

Fapte creștinești. Notarul comunal *Iosif Roxin*, din Tâmașda împreună cu soția sa Maria n. Bibescu, a dăruit bisericii gr.-or. de acolo 2 prapori în preț de 60 coroane, ear' la spesele împreună cu edificarea casei parohiale a contribuit cu 65 coroane. În numele credincioșilor sei parochul *Alexandru Vașiadi* mulțumește și pe această cale evlavioșilor donatori.

Daruri marinimoase. Dr. *Zosim Chirtop*, avocat în Câmpani, cu prea stimata sa soție, din tristul incident al răposării preaiubitului lor fiu *Viorel* au dăruit pentru masa studenților dela gimnasiul român gr.-or. din Brad 200 coroane. Tot spre acest scop a dăruit societatea »Doina« din Câmpani 40 cor., ear' doamna Maria Manovicu, văduvă preteasă în Câmpani 6 coroane. Marinimoșilor donatori li-se exprimă pe această cale cea mai profundă mulțumită. Brad, 23 Martie v. 1900. *Direcținea gimnasială.*

Adevărat creștin. Țăranul din Junc (lângă Brad și Baia-de-Criș) cu numele *George David* a făcut pe spesele proprii parohiei sărace *Pottingani* (protopresbiteratul Zarandului) o biserică. A dat însuși tot materialul necesar și a spesat în bani peste 1000 fl. — Fapta evlaviosului creștin se laudă de sine, mai mult decât toate cuvintele și scrisesele.

Parastas pentru Galetariu. Sâmbătă s'a servit în biserică din Țela parastas pentru economul *Toma Galetariu*, care făcuse bisericii de acolo o fundație de 20.000 coroane. Parastasul a fost servit de protosincelul *V. Mangra* asistat de preoții *Popovici* din Țela.

† **Maria Moldovan.** Redactorul foii noastre *Silvestru Moldovan*, a îndurat săptămâna aceasta o grea lovitură a sorței răposându-i mamă-sa. Despre această tristă întâmplare, familia răposatei a publicat următorul anunț funebral:

Subscrișii cuprinși de cea mai profundă durere anunță, că preaiubita și neuitata lor mamă, soacră, bunică, mătușă

MARIA MOLDOVAN născ. VELICICA,

văduvă protopopeasă,

după suferințe îndelungate, împărtășită cu Sf. Taine, a răposat în Domnul, în 8 Aprilie n. c., la ora 10 și $\frac{1}{2}$, în etate de 76 ani și în al 9-lea an al văduviei.

Înmormântarea scumpei răposate se va face Marți, în 10 Aprilie n. c., la 3 ore, în Turda, unde la dorința-i proprie va fi transportată, spre a fi așezată în mormântul familiar.

Fie-i odihna lină și amintirea eternă!

Sibiu, 9 Aprilie n. 1900.

Silvestru Moldovan, fiu. *Margareta Moldovan* născ. *Cigăreanu*, noră. *Alexandru*, nepot. *Ved. Ana Cigăreanu* născ. *Rațiu*, cuscră. *Valer Moldovan*, *Vasile Moldovan*, nepoți din veri.

† **Romul Roșescu.** Din Cluj ni-se scrie, că Joi, la 5 Aprilie n., orele 3 d. a. a avut loc înmormântarea tinărului *Romul Roșescu*, substituit de referent la consistorul din Arad, un tinăr harnic, cu frumoase prospecte de viitor, stîns însă în floarea vîrstei de o boală care nu iartă nici-odată. Au servit cinci preoți. Public mult și toate numeroasele rudenii. Dela Arad au asistat dl *R. Ciorogariu*, profesor și referent școlar și un cor de 8 teologi condus de dl profesor *Lugoșianu*. Tinerimea românească universitară a fost reprezentată și ea în număr mare.

Pe sicriul regretatului defunct au fost depuse numeroase cununi, între altele din partea neuitatei soții d-na *Georgina Roșescu* n. *Antonescu*, a neuitatei mame ved. protop. *Roșescu*, a familiilor *Roșescu*, *Dr. Aurel Isac*, *Dr. Nestor Opresan*, *Aurelia Pipoșiu*, cu tricolor național, *Moldovan*, *O. Tosia* etc.

La mormânt dl *Ioan Scurtu*, abs. în litere și stud. în drept, a rostit o cuvântare funebrală.

Înmormântarea a impresionat adânc pe cei de față, cari s'au depărtat cu durerea în suflet pentru nenorocirea fatală a decesului harnicului tinăr.

† **Cornelia Henzel** născ *Socol*, a răposat Joi (5 Aprilie n.) în etate de 26 ani și după 7 ani de căsătorie. În mormântarea i-s'a făcut Sâmbătă (7 Aprilie) în cimiterul gr.-or. din Brașovul vechiu.

Sibiu — Turnu-roșu — București. Terminând România lucrările pentru linia căii ferate la București peste Turnu-roșu, aceasta se va da comunicației în 15 Iunie. După deschiderea acestei linii comunicația cu România va avea patru linii de cale ferată.

„Românul are șapte vieți în pieptu-i de aramă“. Sub titlul acesta cetim în »Patria« din Cernăuți: »Din Storojineți ni-se scrie: În 29 Martie n. a. c. s'a prezentat un ficior român din comuna Pătrăuți pe Sirete înaintea comisiunii de recrutare din Storojineți. Medicul, după o scurtă examinare, îl declară pe ficior deocamdată de neapt de înrolat în oaste, fiind prea puțin dezvoltat. Voinicul Românaș, jignit prin această sentență în simțul seu, esclamă următoarele cuvinte: »Cum să fie această? Ca să muncesc la butuci prin cei codri sînt destul de tare, dar' să slujesc Împăratului nu?« Auzind aceste cuvinte locotenent-colonelul, a dispus, ca să fie înrolat la oaste, făcând observarea, că ficiorul e deștept și plin de iubire cătră oaste și Împărat. — Ce zice dl Bourguignon la acest caz? — Întreabă »Patria«. Oare dacă preoții români ar fi iredențiști, poporul ar fi tot așa plin de patriotism? Vai de biata împărăție, ce are astfel de slujbași, cari jignesc și pe cei mai fideli cetățeni în simțmintele lor cele mai sfinte!

Din archidieceasa gr.-catolică. Sâmbătă a fost hirotonit întru preot clericul absolut *Ioan Simu*, dispus capelan la Abrud, distr. Roșia. — *Nicolae Pop*, paroch în Șeulia-rom. a fost numit paroch în Săcalul-de-Câmpie, distr. Pogăceaua. — Administratorii parochiali *Alimpu Costea* din Spini, *Vasile Szmigelski* din Sâncel, *Ioan Trif* din Tăuni și *Basiliu Călugăr* din Crăciunelul-sup. în distr. Biia au fost numiți parochi. — *Gregoriu Pop*, paroch în Stupini, distr. Fărăgău, a fost trecut în deficiență, ear' *Iosif Stupinean*, cooperador tot acolo a fost numit paroch. — *Ioan Miclea*, adm. paroch. în Orosfaia, a fost numit paroch în Sântă-Mărtinul-deșert.

Din cauza miseriei. Locuitorii din comuna *Deda* (comitatul Murș-Turda) trăesc numai din lucrul de lemn la munte. Cum acesta pausează, ear' vitutele ce biet le-au avut au pierit de epizootii, populația a ajuns în mare miserie, așa că nici pentru traiul de toate zilele nu răsbește cu câștigul, da să mai poată plăti dările și aruncurile cele mari. Spre a eși din miseria aceasta, reprezentanța comunală a hotărît să petiționeze la ministrul de comerț pentru a începe cât mai curînd lucrările la linia căii ferate *Reghin—Toplița—Mada*, unde poporul să capete de lucru.

Pentru un pas greșit. În comuna *Baja* zilele trecute și-au curmat viața mama și fiica, fiindcă nu mai puteau răbda bătăile și schinjurile dela bărbaii lor. Înainte cu doi ani murise în *Baja* un om cu stare bună. Văduva lui s'a îndrăgit apoi de sluga lor și s'a măritat după el. Ea era de 45 ani, el de 26. Noul bărbat a înduplecat-o să și dea fiica după un văr al lui, un zidar dur și bețiv. După aceea amîndoi s'au pus pe prădarea averei rămase dela bărbatul dintăiu. Prin bătăi și schinjurii au stors dela ele toți banii, ear' când acestia s'au gătat, le chinuiau, ca să vîndă moșioara. În sfîrșit nenorocitele, ca să scape de brutalii bărbai s'au dus la Dunăre și legându-se la olaltă s'au aruncat în apă. La acest sfîrșit tragic le-a dus pasul greșit al văduvei, care uitându-și de datorințele ei de văduvă bătrână și mamă a unei fete de măritat, s'a dat în dragoste.

800.000 coroane fetelor sărace. Zilele trecute a răposat în *Athena* un comerciant cu numele *D. Spandici*, testându-și întreagă averea pentru scopuri culturale și de binefacere. A testat 100.000 cor. spitalului din *Athena*, 200.000 cor. comunei sale natale *Silinaniz* pentru înființarea unui spital, și 800.000 cor. orașului *Athena*, care va avea să împartă cametele acestei sume an de an între 80 fete sărace dar' cu purtare bună.

Sfîrșitul unei vieți nenorocite. Ieri a răposat în *Budapesta* notarul public *Simion Leovici* din *Suboțița*, în etate de 70 ani. I-a curmat zilele întristarea și supărarea. Mai de mult rămăsese văduv, cu două fiice și un fiu. Când au ajuns la etate de măritat i-au murit și fiicele una după alta. Mai avea feciorul, pe care îl iubia foarte mult. Cu câțiva ani înainte de aceasta unicul fiu al bătrînului a fost ucis într'un duel cu un locotenent de husari. De atunci bătrînul a căzut în melancolie. A încercat și sinucidere, dar' din rana ce și-o dase în cap cu pistolul, s'a vindecat. Trei ani a mai vegetat bătrînul, purtând jalea vieții sale nenorocite și plîngînd la ori-ce semn, care-i aducea aminte de fiul seu. Acum s'a dus și el la iubiții sei.

Urmările beției. Sergentul de honvezi în pensiune *Nicolae Poparad* din *Făgăraș*, dînd să meargă acasă pe inserate și în stare turmentată, a căzut în vale și s'a înecat. Apa văii abia să fi putut ajunge omului până la glesne, și totuși turmentatul s'a înecat în ea. A rămas de el văduva cu unsprezece copilași.

Moarte dintr'un vis. O femeie bătrână de 64 ani, *Rozalia Appel* din *Timișoara*, în una din nopțile trecute a visat un vis așa de îngrozitor, încât sbătîndu-se a căzut din pat și și-a frînt oasele. De spaimă și de dureri i-s'a întunecat și mintea, așa că nu a putut da nici o deslușire. Alaltăieri nenorocita a răposat în spitalul orașenesc.

Un negustor netrebnic. Din Deva ni-se scrie:

Subscrisa, ca Română bună, din familie de preot, acum măritată în comuna Banpotoc după un harnic țeran român, mamă de patru copii, ieri, Sâmbătă, în 7 Aprilie st. n. am mers la Deva spre a-mi cumpăra cele trebuincioase la prunci pe sfintele sărbători; auzind de un comerciant român Șuster Alexandru, care totodată e și nănaș la o nepoată de-a mea, în societatea mai multor femei din comuna mea Banpotoc spre a ne cumpăra nescari giolgiu am intrat la dînsul în boltă. Neconvenindu-ne cel arătat de el, l-am rugat să ne dea mai fin și mai lat, — dînsul nu a vrut, — la ce am zis că atunci mergem într'altă boltă unde vom afla mai lat și bun. În urma acestor vorbe, ce credeți că a făcut acest comerciant scăpătat în cele materiale?! Se pune și pe furis îmi taie un pumn în spate, încât de frică am amețit în boltă și de nu mă țineau alte muieri, era să cad jos. Neindestulindu-se cu atâta, acest om fără de rușinea oamenilor, mă apucă de haine și îmi rupe o mânecă de cămașă de pe corpul meu, făcându-mi o pagubă de 20 coroane. Începând a plânge m'am depărtat din boltă rușinată de rușinea Românului scăpătat Alexandru Șuster din Deva.

Pentru fapta lui comisă în fața lumii, față de mine, numai decât l-am predat unui avocat din Deva, care îndată l-a și acționat la judecătoria de acolo pentru a-și lua pedeapsa cuvenită.

Drept aceea rog pe onorabila redacțiune să binevoiască a lua notă despre această întemplieră ne mai pomenită și cu cea mai profundă venerațiune vă rog a da publicității acest caz, ca bietul popor al nostru prigonit de toată lumea să se știe ferî în viitor de o atare lăcustă setoasă de sânge și carne omească.

Eu din parte-mi voi spune și cu graiu viu la toți oamenii cu care convin.

Aduc la cunoștință și acea împrejurare, că pe neomenosul Alexandru Șuster tot în ziua de azi l-am arătat și la poliție și la corporațiunea meseriașilor din Deva, — pentru fapta comisă față de mine. Cu toată stima:

Soția lui Petru Irimie, născută
Ludovica Filimon,

Petrecere în Seliște. Reuniunea meseriașilor din Seliște își face datoria, conform obiceiului din trecut, să vă invite la producțiunea, pe care o va aranja în 10/23 Aprilie 1900 (a doua zi de Sf. Paști), cu binevoitorul concurs al »Reuniunii române de cântări din loc«, în sala festivă a școlii.

Se va începe seara la 8 ore și prețul de intrare la locul I. e de 2 cor., locul II. 1 cor. (scaune numerotate), cei cari stau în picioare 60 bani, ear' pe galerie 30 bani.

Considerând, că venitul curat e destinat pentru fondul Reuniunii, se primesc cu mulțumită și eventuale suprasolviri, cari apoi la timpul seu se vor cuita prin ziare.

Programul petrecerei e următorul: 1. »Sunt Român«, cor mixt de Humpel. 2. »Despre lux«, dialog de I. Pop Reteaganul predat de * * *. 3. »Hora ploaie«, cor mixt de G. Dima. 4. »Nu-î dreptate«, cor mixt de G. Dima. 5. »Săpătorul de bani«, piesă teatrală comică (comedie) în 3 acte de Ant. Popp. După producțiune cină și apoi joc.

Pentru „Casa națională“. Precum e cunoscut cetitorilor nostri, »Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român« a fost hotărît să înființeze în Sibiiu o așa zisă »Casă națională«, în care să fie adunate și păstrate lucruri de tot felul, cari amintesc de viața din trecut și de acum a poporului românesc și între acestea și câte

unul din toate porturile naționale românești, atât din cele femeiești, cât și din cele bărbătești, cum și scrieri, arme și lucruri folosite de înaintașii nostri în luptele lor pentru neam. Scopul acesta e măreț și vrednic de toată lauda, dar' fără sprigin nu se poate ajunge. De aceea, pentru-ca fiecare dintre noi — sărac și bogat, cărturar și țeran — să poată contribui cu obolul seu la intruparea acestui scop frumos, comitetul »Asociațiunei« a hotărît să facă o loterie cu mulțime de câștiguri, vînzînd un los numai cu o coroană (50 cruceri). Sînt între aceste câștiguri câteva pînă la zeci de mii. Așa de pildă câștigul cel mare e în preț de 10.000 coroane. Cui 'i-a fi data, poate așadară să câștige cu 50 cruceri lucruri pe cari, dacă nu vrea să le ție, poate căpeta pe ele în toată una vreme 10.000 de coroane. Venitul curat se va folosi pentru acoperirea cheltuelilor cu înființarea casei sau muzeului național. Îndemnăm deci pe stimaii nostri cetitori să cumpere barem câte un los de acestea. Nu atât pentru rîvna de câștig, cât mai ales, pentru-ca fiecare dintre noi să-și facă datoria față de națiunea sa, contribuind cu cât poate la intruparea întreprinderilor ce numai spre al nostru bine și spre a noastră cinste au să fie. Cereți losuri dela banca românească dela d-voastră, dacă este, ori dela librăria românească, de va fi de aceasta la d-voastră, sau de-a dreptul dela »Asociațiune« în Sibiiu, strada Morii nr. 8. În hatîrul scopului național ce se urmărește prin această loterie românească, bucuos mijlocește trimiterea losurilor chiar și redacțiunea și administrațiunea »Foi Poporului«.

Un învățător milos și curajos: Din Corniareva ni-se scriu următoarele

Am onoare a vă încunoștința despre o faptă vrednică de publicare, ce s'a întemplat Vineri, adevă în 30 Martie st. n. în comuna noastră Corniareva. Vrednicul învățător al nostru Alexiu Bijan, după-ce a slobozit copiii după ameazi la patru ore dela prelegere, mergînd copiii cătră casele lor, unii au trebuit să treacă peste un pod îngust, care servia spre trecerea peste pârul Bela-Reca, umflat foarte tare de topirea zăpezei (omătului). Unul dintre școlari cu numele Nistor Stîngu, de 11 ani, a amețit de groaza turburimei șgomotosului pârului și a căzut de pe puncte în valurile pârului.

Vîzînd micuții prieteni ai lui pe blînduțul lor coleg deodată dispărînd dinaintea lor, au început amar a plânge. Unul dintre dînsii a plecat să vestească învățătorului lor trista întemplieră, însă nu trebuî să meargă departe, căci învățătorul Alexiu Bijan era aproape, căci el de regulă mergea în urma lor controlînd pe sub ascuns purtarea lor și afară de școală.

Auzînd despre trista întemplieră, învățătorul a început a fugi spre podul al 2-lea, care era mai la vale cu jumătate de kilometru dela locul căderei pruncului, lăpădînd în prezența multor vecini căputul de pe dînsul și așteptînd gata spre sărire de pe podul înalt, după ce dăvrul iubitului seu elev.

Mai mulți locuitori l-au făcut atent să nu sară de pe pod, chiar măcar să vadă pe băiatul plutînd prin apă, ba 2 muieri l-au prins de mână, pentru a nu-l lăsa să sară în apă. Însă milosul învățător privind cu mare atențiune valurile murdăroase de ghiață și zăpadă topită, vîzî deodată cărțile și căciula copilului plutînd repede pe suprafața apei, în momentul următor vîzî cadavrul pruncului și sări după el. Cu pericolul vieții sale, scoase la țermure, pe lângă mare necaz și greutate, trupul înghețat, umflat și vînet al școlarului seu iubit. Acî tremurînd de frică și răceala apei ghețoase, ridică băiatul de picioare în sus și îl goli pe moment de apă în

prezența la 40—46 de oameni, și ducîndu-l iute într'o chilie caldă a încercat cu toate experimentele necesare la casuri de acestea, așa că la 1¹/₂ oră 'i-a succes cu ajutorul bunului D-zeu a-l aduce încâtva earăși la viață, spre mirarea comunei întregi, căci nu era ființă, care să fie zis, că copilul își va mai veni la sine, ci toți ziceau că e deja mort.

Numai și numai vrednicului nostru învățător dirigent Alexiu Bijanu putem mulțumi scăparea școlarului, și cu lacrimi în ochi îi mulțumesc părinții și neamurile băiatului, și dimpreună cu ei noi comuna întreagă rugăm pe înduratul Dumnezeu, ca pentru fapta aceasta nobilă a sufletului seu cel bun, să-î dăruiască învățătorului nostru viață îndelungată și fericită. **Un părinte.**

„Reuniunea sodalilor români din Sibiiu“, precum aflăm va aranja a 2-a zi de Paști în »Grădina Hermann« o convenire socială împreună cu declamațiuni, cântări și joc. Prețul de intrare 50 cr. (1 cor.) de parsoană.

O faptă creștinească. Harnicul comerciant Ioan Grecu cu soția sa Elena, din Porumbacul-inferior, au dăruit bisericii gr.-orientale din loc un potir, disc, stea, linguriță și celelalte trebuincioase la ceremonialul proscomidiei, în preț de 54 coroane. Sînt prezări darurile creștinești pentru sfînta noastră biserică din loc și așa nu pot întrelăsa, ca cu ocaziunea aceasta să mulțumesc susnumiților în numele meu și al parochienilor mei pentru prețiosul dar și pe calea aceasta, ca să servească de bun exemplu și altora. Dece Atotputernicul, ca să-și găsească mulți imitatori. *Porumbacul-inferior*, la 22 Martie n. 1900. *Ioan Mandeal*, par. gr.-or.

Istorie biblice. În editura tipografiei și librăriei diecesane din Caransebeș au apărut: *Istorie biblice*, de Dr. Petru Barbu II. Carte de religione pentru școlile populare. Cu adausurile A) Despre sfînta scriptură. B) Rugăciuni: a) de dimineață; b) înainte de masă; c) după masă; d) de seara și C) Simbolul credinței. — Cartea este aprobată de Ven. consistorii gr.-or. române din Arad, Caransebeș și Oradea-mare. — Ediția III. — Format 8°, 64 pag. — Prețul 30 bani.

Lacruri slabe. Un bun creștin din *Corneareva* se plînge, că preotul de acolo, părintele Nistor Brînzeiu în loc de a se îngrijî cu dragoste de lipsurile sufletești ale poporului încredințat păstoririi sale, mai bucuos se îndeletnicește cu beutura și jocul de cărți prin birturi. Așa de pildă, nu de mult fiind chemat să cuminece pe bătrânii Dimitrie Davidescu și Petru Bosniag, și imbiindu-se 1 fl. și 2 fl. pentru cale de uncias călare, părintele Brînzeiu nu a voit să meargă, ci a lăsat pe bieții bătrâni să moară necuminecați. La înmormîntarea unui alt bătrîn fruntaș, mergînd dela o pomană, s'a făcut bolnav, așa că a trebuit să fie chemat preotul din Bogoltin, ca să înmormînteze pe bătrînul. Toate astea și altele, pe cari le scrie creștinul din *Corneareva*, sînt lucruri slabe dela părintele Brînzeiu și ar fi numai spre binele lui și spre mîngăierea credincioșilor sei, ca să se lase de ele.

Poate să se întemple. Filosofii cinici au zis despre avere, că aceea-i o cursă de întrecere între noroc și moarte. Fiecare om e adevărat destinat a deveni bogat, numai cât foarte puțin trăesc pînă la sosirea averei. Tocmai de aceea întreg faptul depinde numai dela întrebarea: ori de norocul îl »nimerește« pe om mai întăiu, sau moartea? Aceasta poate să dea mîngăiere filosofilor cinici, omenimei muncitoare, îngrijorate însă,

nu putea să-i fie spre mângâiere teoria aceasta. Acum însă progresul, care a deschis căile înaintării, a aflat și pentru omenime adevărata mângâiere. Chiar mai mult decât mângâiere: speranță de viață dătătoare. 'I-a pus la dispoziție *loteria de clase*.

La noi această instituție e încețățenită numai de trei ani, e însă încețățenită în deplinul înțeles al cuvântului. A prins rădăcini. Fiindcă-și întemeiază îndreptățirea pe noroc, și fiindcă satisface recerințelor de noroc.

Ea ne aduce posibilitatea de a ne îmbogăți în cel mai apropiat timp, scoțând *câștiguri* din mistică ei urnă. Nimerirea câștigului a încetat de a mai fi întâmplare oarbă, ea aparține domeniului verosimilității. A revenit la posibilitatea matematic calculabilă. Pentru-că fiecare al doilea posesor de los trebuie să câștige. Își recapătă cel puțin banii plasați, ceea-ce înseamnă *risic redus la minimal*. Numărul câștigurilor e mare, suma lor e imosantă. Se pot câștiga mii, zeci de mii, sute mii de coroane, un milion chiar. Milionul a încetat a mai fi vis și iluziune, el e strîns legat de planul loteriei de clase.

Loteria de clase ne-a emancipat de sub resignațiunea fatală, că nu putem ajunge la avere. Mii de oameni au ajuns prin ea la stare bună și foarte mulți la avere. Ea nu e joc basat pe superstițiuni și pe patimă, ci o afacere regulată cu norocul. Aceasta au recunoscut-o deja clasele mijlocii, luând parte la loteria de clase. Statistica despre câștigurile de până acum dovedește, că industriași, comercianți, agronomi, amployați și oamenii de carte 'și-au

căutat și 'și-au aflat norocul în loteria de clasă.

Averea înseamnă independență. Cine o simte aceasta mai bine decât muncitorul cu mintea și cel cu forțele trupului? Dorința lor după avere nu e lăcomie, ci nisuință după libertate. Loteria de clase cu multele și marile ei câștiguri și minimalul risic îi face posibil să

ajungă la independență. În locul dorului ilusionar a intrat încrederea în verosimilitate. Omul poate să ajungă și la avere, zisa veche a devenit zisă învechită.

Pentru redacție și editură responsabil: Andreiu Balteș.
Proprietar: Pentru „Tipografia” societate pe acțiuni: Iosif Marschall.

Important pentru economii nostri.

Cele mai bune sēmēnte

se găsesc la societatea comercială românească:

„CONCORDIA”

în Sibiu, Alba-Iulia și Făgăraș.

Economii vor găsi aici îndeosebi sēmēnte bune de:

Luțernă franceză, italiană și indigenă (din țeara noastră),
trifoiu francez și indigen — napi roșii și galbini,
apoi sēmēntă de ierburi, verdețuri și florării de toate felurile.

Mare deposit

de **peatră vĕnĕtă** pentru stropitul viilor și **papură americană** pentru legat.

[23] 1-3

Prețuri foarte moderate!

Important pentru economii nostri.

Cum e sēmēntă — așa va fi rodul!

Sēmēnte plombate de stat, — cu garanță!

JULIUS ERÖS

firmă înprotocolată la tribunalul comercial r. u.

MAGAZIN

de oroloage, juvele, tot felul de articole de aur și argint.

Oroloj de buzunar remontoir-nichel	dela 5.—	până 12 C.
Oroloj de buzunar remontoir-argint	> 9.—	> 20 >
Oroloj de buzunar remontoir veritabil argint-tula, cu părți de aur	> 18.—	> 30 >
Oroloaje pentru dame din aur, veritabil de Genf	> 24.—	> 70 >
Oroloaje pentru domni din aur, veritabil de Genf	> 40.—	> 160 >
Deșteptător de nichel, marcă fină	> 4.—	> 6 >
Oroloaje cu pendul franc., cu resare, în cutii frumoase	> 10.—	> 30 >
Oroloaje cu pendul vieneze cu ponduri	> 28.—	> 70 >
Oroloaje de părete, diferite modele	> 4.—	> 30 >
Lanțuri de gât pentru dame, de aur	> 12.—	> 40 >
Lanțuri de oroloaje pentru dame, de aur	> 18.—	> 60 >

Lanțuri de oroloaje pentru d-ni, de aur	dela 40.—	până 140 C.
Inele de aur de tot felul	> 4.—	> 48 >
Inele de aur cu diamant veritabil	> 12.—	> 52 >
Inele de aur cu briliant veritabil	> 24.—	> 300 >
Inele de aur cu briliant imitat,	> 7.—	> 12 >
Cercei de aur de tot felul	> 4.—	> 12 >
Cercei de aur cu diamant veritabil	> 13.—	> 80 >
Cercei de aur cu briliant veritabil	> 46.—	> 500 >
Cercei de aur cu briliant imitat	> 7.—	> 12 >
Brățare de aur de tot felul	> 20.—	> 40 >
Broșe de aur de tot felul	> 12.—	> 40 >
Lanțuri de oroloj și de gât din argint	> 2.—	> 8 >
Cercei și inele de argint	> 1.60	> 4 >
Brățare și broșe de argint	> 1.60	> 10 >

Juuaere de tot felul dela 15 or. (preț de facon) până la 15 fl., precum și amulete, ju-ju-uri, lanțuri, brățare, medalii broșe, ace de cravată, tabachiere și țiltoare de țigarete, tacâmuri, chibritelnițe, sugarete, nasturi de manșete etc.

Fiecare obiect de aur sau de argint e esaminat și probat din oficiu și pe fiecare bucată se poate vedea exact proba oficioasă (marca oficioasă); eu garantez în scris pe doi ani pentru mersul bun al oroloajelor mele. Toate comanda le efectuează imdelat, pe lângă rambursă sau trimitere antiołpativă a prețului, cu îngrijire.

Reparaturi de tot soiul se esecută bine și conștientios.

Rugându-mă pentru numĕroase binevoitoare comande, semnez cu deosebită stimă

JULIUS ERÖS,

Strada Cisnădiei 3. Sibiu. Strada Cisnădiei 3.

(Edificiul „Transilvania”).

De vânzare.

Subscrisul am un taur de vânzare de rassa Pinzgau curat, de 2 ani și 1/2, foarte bun de prăsilă și apt, de nu se poate să fie altul mai bun sau mai frumos. Doritorii de a cumpăra a se adresa sau a veni la [20] 2-3

Simecn Fătrașcu Părău,
comuna Lancrăm, lângă Sebeșul-săsesc.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare opul premiat și publicat de „Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român“

POVEȘTI DIN POPOR

adunate de

Ioan Pop-Retegeanul.

Acest op, care se extinde pe 216 pagini, cuprinzând cele mai frumoase povești și la urmă o însemnare a provincialismelor, costă numai 1 cor. plus 20 fil. porto.

„TIPOGRAFIA“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A apărut la »Tipografia«, societate pe acțiuni în Sibiu și se află de vânzare la autorul în Serajevo (Bosnia) Terensiengasse nr. 8

Regulament de serviciu

I. și III. parte

pentru școalele de șargi a armatei comune ces. și reg. și a honvezimei reg. ung.,

compus de

Demetriu Bardosi,

primlocotenent ces. și reg. în regimentul de infanterie nr. 37.

Editura autorului.

→ Prețul unui exemplar 90 bani. ←

CAMPBOR-EIS

Medicament probat de casă

în contra roșetei la față, la mâni și în contra gădiliturei uscate

Prețul unei doze 80 bani (40 cr.)

→ Expedare zilnică cu posta. ←

(de Chesebrough, Manufacturing Co., in New-York).

Deposit: În apoteca lui CAROL MÜLLER în SIBIU, Piața mare nr. 10, în palatul Br. Brukenthal. [58] 19-20

PUBLICAȚIUNE.

Se face prin aceasta cunoscut, că după-ce Înaltul minister reg. ung. de finanțe a făcut prin organele sale de controlă revisiune losurilor de I. cl. a loteriei de clasă reg. ung. privileg. (a VI-a loterie), losurile s'au predat spre vânzare colectorilor principali. Prin aceasta se publică planul de loterie aprobat de ministerul reg. ung. de finanțe.

Planul loteriei de clasă reg. ung. privileg. A șesea loterie. 100.000 losuri, 50.000 câștiguri.

CLASA I. Depunere 12 cor. Tragerea în 17 și 18 Maiu 1900		CLASA II. Depunere 20 cor. Tragerea în 12 și 13 Iunie 1900		CLASA III. Depunere 32 cor. Tragerea în 10, 11 și 12 Iulie 1900		CLASA VI. Depunere 24 cor. Tragerea în 12 Septemvrie până 10 Octomvrie 1900.			
câștiguri	coroane	câștiguri	coroane	câștiguri	coroane	Cel mai mare câștig în cas de noroc 1,000.000 (Un milion)			
1 à	60000	1 à	70000	1 à	80000				
1 à	20000	1 à	25000	1 à	30000				
1 à	10000	1 à	10000	1 à	20000				
1 à	5000	1 à	5000	1 à	15000				
3 à	2000 6000	3 à	3000 9000	3 à	10000 30000				
5 à	1000 5000	5 à	2000 10000	5 à	5000 25000				
8 à	500 4000	8 à	1000 8000	8 à	2000 16000				
30 à	300 9000	20 à	500 10000	10 à	1000 10000				
50 à	100 5000	60 à	300 18000	70 à	500 35000				
2900 à	40 116000	3900 à	80 312000	4900 à	130 637000	Câștigul tras la sorți ca cel din urmă dintre aceste 480, va căpăta premiul			
3000 câșt.	cor. 240000	4000 câșt.	cor. 477000	5000 câșt.	cor. 898000				
CLASA IV. Depunere 40 cor. Tragerea în 1 și 2 August 1900		CLASA V. Depunere 32 cor. Tragerea în 22 și 23 August 1900							
câștiguri	coroane	câștiguri	coroane						
1 à	50000	1 à	100000						
1 à	30000	1 à	30000						
1 à	20000	1 à	20000						
1 à	15000	1 à	15000						
3 à	10000 30000	3 à	10000 30000						
5 à	5000 25000	5 à	5000 25000						
8 à	2000 16000	8 à	2000 16000						
10 à	1000 10000	10 à	1000 10000						
70 à	500 35000	70 à	500 35000						
3900 à	170 663000	3900 à	200 780000						
4000 câșt.	cor. 934000	4000 câșt.	cor. 1061000						
						30000 câștig și premiu cor. 9550000			

Pentru tragerea cl. I. care se va întempla publice în 17 și 18 Maiu anul curent în prezența autorității de controlă reg. ung. și a unui notar regesc în salele redutei, se pot căpăta losuri la toate colecturile loteriei de clasă reg. ung. priv.

Budapesta, 15 Aprilie 1900.

Direcțiunea lot. de clasă, reg. ung. priv.

Lónyay.

Hazay.